

beelden der andere Mogendheden niet overeenkomen met die van Oostenrijk. Het verblijf der Monarchen te Troppau zal misschien niet van langen duur zijn, en daar er veel tijd zal heen gaan met plegtplegingen, feesten, bals, concerten (Mevrouw *Catalani* is ook reeds op haar post) gelooft men dat de eigenlijke onderhandelingen eerst beginnen zullen op een ministerieel Congres, hetwelk te Weenen geopend zal worden, dadelijk na het vertrek der Monarchen van Troppau. Ten aanzien der Napelsche zaken, was men thans vrij algemeen van gevoelen te Weenen, dat er op dit stuk niets beslist zal kunnen worden te Troppau; zoo veel is ten minsten zeker, dat de meeste Kabinetten, hoezeer de beginselen der Napelsche omwenteling afkeurende, nogtans geene dwangmiddelen gebruiken willen, om de oude instellingen weder te doen herleven in het Rijk der Beide Sicilien, na dat de wettige Souverein zijne toetreding tot de nieuwe orde van zaken openlijk aangekondigd heeft. De diplomatische betrekkingen met dat land zullen denkelijk nog zoo spoedig niet weder aangeknoopt worden. De Revolutie van Napels, in haren tegenwoordigen stand, lijkt eenen wisselbrief, die wel eenigen tijd blijft liggen eer hij geaccepteerd wordt, maar die ook niet in forma ge protesteerd is. Velen gelooven dat de ijver van den heer *von Metternich* merklijk verkoelen zal te Troppau. Dit is ook te hopen; want waar zoude het heen, indien het grondbeginsel doorging, hetwelk Z. Exc. zoo men zegt, wil doen aannemen, namelijk, de *onveranderlijkheid* der regering-stelsels van alle Europese Staten? Daar de menschelijke geest voor onbedenkelijke verbetering vatbaar is, dienen de instellingen waaraan hij zich onderworpen heeft ook ten goede te kunnen veranderen, en geen Oostenrijks Minister zal palen kunnen stellen daar waar de natuur der dingen die omverwerpt. Wat laat men zich toch niet voorstaan op de Diplomatie!

— Na de eerste weigering van de Junta van Portugal om Lord *Beresford* te doen ontschepen, had deze aan dezelve het decreet van den Koning medegedeeld, waarbij aan hem eene onbepaalde magt over het leger werd gegeven, met de verdere bevoegdheid om van alle Auctoriteiten te eischen al wat hij oordeelen zoude nuttig voor den Staat te zijn. De Junta is niettemin bij hare eerste weigering gebleven, onder beruiging dat zij *Johann VI.* voor haren Souverein erkende. Lord *Beresford* heeft daarop eene tweede nota aan de Regering gezonden, waarin hij zegt, dat indien men de oppermagt des Konings erkende, men dan aan deszelfs bevelen moest gehoorzamen, en hij Lord *B.*, als van den Koning gezonden, ontvangen moest worden; dat indien de magt des Konings niet behoorlijk erkend werd, Europa dit gedrag van Portugal zoude weten te waarden, en Engeland noodzaak zoude zijn om de tractaten, met Z. M. gesloten, gestand te doen. Dit is door de Junta beantwoord, met de verklaring dat de Natie den Koning erkende; maar dat zij in het bezit harer regten terug getreden was, en Lord *B.* niet ontvangen wilde. Toen is de Maarschalk op een ander schip overgegaan, en naar Engeland vertrokken.

» Wij hopen, zegt de *Morning-Chronicle*, dat er in het Hooger-Huis melding gemaakt zal worden van den brief van Lord *B.* Het is van belang om te weten of de Ministers hem in de daad gemagtigd hebben om de Portugeezen met de wraak van Engeland te bedreigen, dan of de verantwoordelijkheid dier bedreiging alleen op den Generaal zal moeten vallen. Wij weten van geen een tractaat waarbij het aan Portugal verboden is om hare Constitutie te veranderen, noch van eenige verbindtenis waarbij dat land verplicht zoude zijn om aan Lord *B.* het opperbevel over alle de Auctoriteiten en onderdanen te geven.»

— In Frankrijk vallen de verkiezingen, ter aanvulling van het vijfde gedeelte dat in dit jaar aftreedt, zeer meedelijk uit voor de Liberalen. Op verscheidene plaatsen worden de Presidenten door den Koning benoemd, verkozen. Nogtans schijnen de laatste berichten eenigzins gunstiger voor hun te zijn dan de eersten: van de zijde der Anti-Liberalen, hebben *Benoit* en de hevige *Labourdonnaye* de meerderheid niet kunnen verkrijgen, en is het den Liberalen gelukt *Du-pont de l'Eure* te doen benoemen. In een naamloos adres aan de kiezers van het departementaal collegie van de Seine rondgedeeld, worden dezelve vermaand geen acht te slaan op staatkundige gevoelens, maar zich te bepalen bij personen welke ter goede trouw zijn, alle wanorde haten en de wettigheid van den Troon verlangen, zoo om het belang des Rijks, als uit genegenheid.

M E N G E L W E R K.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad.

Amsterdam, den 7 November 1820.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

Maelzel's Automaten, en inzonderheid zijn zoogenaamde *Automaat-Schaakspeler*, verwekten hier ter Stede, zoowel als in *Duitschland*, *Frankrijk* en *Engeland*, vóór korten tijd, een bijzonder opzien. Niet tegenstaande den aanzienlijken prijs, dien men voor de bijwoning der werkzaamheden van dezen laatsten vorderde, stroomde men van alle zijden derwaarts, en men kende geene woorden genoeg, om zijne verbazing aan den dag te leggen. En geen wonder! Een levenloos beeld tarte den ervaarsten *Schaakspeler* uit, en overwon hem niet zelden. Onze bekwaamste *Mechanici* stonden verstomd bij deze vinding eens vreemdelings; en spanden vergeefs al hunne krachten in, om de eigenlijke oorzaak dezer kunstverrigtingen te ontdekken, (want dat een bloot *Automaat* niet tot datgene in staat was, wat men hier aanschouwde, leed bij deskundigen geen' den minsten twijfel). Eindelijk is het den heere *D. A. Huidekoper*, een' geacht inwoner dezer stad, in de *Physika* en *Mechanika* geenszins onbedreven, gelukt, deze onbekende oorzaak op te sporen. Ik zelf heb den, door hem vervaardigden, toestel, waardoor de geheime werking des zoogenoemden *Automats* wordt veroorzaakt, opmerkzaam gadeslagen, en daarin het *simplex veri sigillum* ten volle bewaarheid gezien. Zeer velen mijner stadgenooten en daarouder de Heeren *Gebr. van Laun*, *Mathematische* en *Physische* Instrumentmakers, *Cotinho*, *Brunting*, *Boissevain*, *A. Brack*, *J. Hancock* (*) en vele andere hebben, met mij, dit genoeg gemaakt, en den Heere *Huidekoper* hunne volle goedkeuring wel willen te kennen geven; terwijl door dit middel al hunne vroeger geopperde, bedenkingen te eenemale werden uit den weg geruimd.

Daar gij, Mijnheer de Redacteur! verdiensten, ook in onze landgenooten, weet te waarden, niet enkel den opgeblazenen vreemdeling, maar ook den nederigen; stillen Landgenoot hoogacht, en gaarne zijner verdiensten recht doet wedergeven, heb ik het mijnen pligt geoordeeld, u hiervan eenig bericht te doen toekomen; terwijl ik niet ongaarne zien zoude, dat gij dezen in Uw geacht *Advertentie-Blad* een plaatsje verleendet.

SUM CUIQUE.

Utrecht, den 27 October 1820.

MIJNHEER!

Mogt men toch eindelijk eens, in ons Vaderland; die dwaze gewoonte afleggen, van al wat vreemd is te prijzen, en voortbrengselen van Vaderlandschen vlijt en rusteloze werkzaamheid gering te schatten! Wie onzer prijst niet de Gasthuizen van Parijs? Wie verheft niet tot den hemel de *Nosocomia* van Berlijn en andere plaatsen, en ziet met verachting op onze Vaderlandsche inrigtingen? Bloos, Nederlander, bloos! misken uw Vaderland niet! Wend uwe oogen op Utrecht, en beken uwe onbillijkheid: wij, ik zeg het openlijk, wij inwoners van Utrecht geven het voorbeeld aan het Heelal!

Komt herwaarts, Europa's jongelingen, die met het edel doel bezielde zijt van uw leven der lijdende menschheid te wijden, komt en bewondert ons Utrechtsch *Nosocomium*! Dat anderen groots en schoone gebouwen tot ziekenhuizen roemen, of prijs stellen op een groote getal zieken, die een ruim veld ter waarneming openen: wij slaan eenen geheel verschillenden weg in. Geen groot gebouw, geene ruime zalen bieden den zieken hier eene geruste verblijfplaats aan. Waartoe al die ruimte, die hen slechts kunde doet vatten? Ook in kleinere lokalen kunnen zij verzorgd worden: daar liggen zij warmpjes, gezellig bijeen. Slaan wij het oog op de Natuur! kruipen de Marmotten, bij het aannaderen van den winter, niet alle in één eng hol te zamen? De Mieren verbergen zich in nog kleinere, gaten in ontelbare menigte. En is het niet de pligt van elk waar *Medicus* de Natuur

(*) De beide laatsten staan hier als de voornaamste *schaakspelers* bekend, en hebben meermalen met *Maelzel's Automaat* in bekwaamheid gewedijverd.

in alle hare werkingen te volgen? *Medicus Naturæ minister.*

Geen overmatig getal zieken zal hier den leergierigen nieuwteling in verwarring brengen. Kom, ik herhaal het, vreemdeling, kom en zie hoe men met weinig veel kan doen. *Drie* zieken bieden Utrechts Studenten eene rijke stof tot waarneming aan; ja, *drie* zieken maken hen tot ervaren *Medici*. Waar zag men, in het beschaafde Europa, ooit een voorbeeld van zulk eene loffelijke inrigting? Wie bewondert niet met mij het overleg en de zuinigheid van de Vadersen onzer Stad, van onze nooit volprezene Regering? Reeds sedert verscheidene jaren hadden zij, wier voortvarendheid anders wereldkundig genoeg is, een kapitaal tot het bouwen van een grooter ziekenhuis in handen; waarbij het voorzeker aan geene zieken in eene zoo volkrijke Stad zoude ontbreken; dan, wijselijk begrepen zij, deze aloude stad niet te moeten berouwen van het oudste van al wat ouds in Utrecht wordt gevonden. En is het niet *altoos* tijds genoeg iets te veranderen? Eene handvol verfoeijelijke *notarici* kantte zich echter tegen dit besluit aan, met alle geweld eischende, dat er een *nieuw Nosocomium* zoude gebouwd worden.

Iets *nieuws* in Utrecht? O gruwel der gruwelen! Dan wij zijn in het laatst der dagen, en het verwondere u niet, Mijnheer de Redacteur, dat onze achtbare Regering, hetzij dan eenigzins met den geest des tijds besmet, hetzij aan denzelven toegevend, de zaak nogtans in overweging nam. Wijs en grootsch was haar besluit, in dit netelig geval. Noch aan de *regtzinnigen* noch aan de *notarici* eene volkomene zegpraal willende geven, verkoos zij eenen middelweg om de zaak *ten halve* te kunnen doen. Te dien einde werd goedgevonden en verstaan, dat er wel een *nieuw Nosocomium* gebouwd zoude worden, maar dat die bouwling *zoo langzaam mogelijk* voort zoude gaan en geen medisch professor toegelaten zoude worden over dezelve eenige advies te geven, veel min eenig toezigt te voeren. Waarom nu die heeren uitgesloten zijn van iets dat anders zoo zeer van hunne competentie schijnt te wezen, zal een ieder ligt bevroeden: het zijn de geleerden die alles bederven; zij waren het die den Toren van Babel in duigen deden vallen, en dit moest vermeden worden.

X. Y. Z.

Franeker, den 1 October 1820.

MIJNHEER DE REDACTEUR!

Sedert onheugelijke jaren, hebben in deze stad twee jaarmarkten plaats gehad, die op den 25 Julij en 20 October aanvingen, en beide 8 dagen duurden; maar daar de herfstkermis, van tijd tot tijd, aanmerkelijk verviel, besloot onze Regering, in 1806, om die najaarskermis te vernietigen, uitgezonderd de dagen van de paarden- en varkensmarkt, zijnde den 20 en 21 October, op welke dagen aan een ieder de vrijheid werd gelaten, zijne waren naar verkiezing uitteveilen. Door deze vernietiging werd de zomerkermis met 8 dagen verlengd en duurde dus 14 dagen. Onder de Keizerlijke Regering, werden die twee kermis-dagen van het najaar al spoedig met de tweede en derde aangevuld, en kort daarop werd al zoetvoerig ook de najaarskermis weder op de gewone tijden, in- en uitgeluid, zonder er aan te denken, dat van de zomerkermis weder eene week moest worden afgenomen, en wij dus jaarlijks, in ons klein stadje, met drie kermisweken belast werden.

Een aantal ingezetenen, die zeer groote nadeelen al meer en meer gevoelende, hien en zoo vele anderen daardoor toegebragt, durfden het eindelijk wagen, om, per rekweste, in den jare 1818, aan den Raad dezer stad *eerbiediglijk* te verzoeken, dat de herfstkermis weder, gelijk voorheen, vernietigd, of anders van de zomerkermis eene week afgenomen wierd; welk verzoek met *nihil* is afgewezen. Hierdoor niet afgeschrikt, beproefde men het andermaal en *eerbiedig*, er tevens bijvoegende een zeer krachtig aangedrongen verzoek, om toch nadrukkelijke maatregelen te nemen tegen de vreemde kramers, Joden-landloopers, die onze weekmarkten overstroomden; regte hommiels in de Bijenkorf. Maar weder geheel vruchteloos, zijnde het eerste finaal weder van de hand gewezen, en het tweede commissoriaal gemaakt. Of dit nog niet genoeg ware ter onderdrukking van den winkelier, men

heeft nu, twee jaren achtereen, de najaarskermis op den *gewonen* tijd uitgeluid, en men laat, na denzelven, nog de kramen oogluikend staan; *quasi* het verkoopen verbiedende, tot aan den eerstvolgende weekmarktdag, wanneer men de kermis weder in vollen bloei ziet. Er is intusschen braaf kermis gehouden, de beurs aanmerkelijk geleidigd, terwijl de winkelier op zijne wegwijnende nering, onmatige belastingsbiljetten, en ook helaas! op zijn kredietboek, met *fatsventlijke* namen pronkende, diep zuchtend nederziet! Iets, dat Franeker's neringdoende ingezetenen nog veel zwaarder drukt: onze weekmarkt, welke op Donderdag altijd is en nog wordt gehouden, weleer zoo bloeiende, is in diep verval, en neemt van tijd tot tijd af. Dit ontstaat, in de eerste plaats, daaruit, dat de markttag van Leeuwarden, onder de Fransche regering, van Zaterdag op Vrijdag is en blijft ingesteld, ondanks alle die veelvuldige pogingen, daar tegen met kracht aangewend, zeker uit bijzondere liefde voor het Israëlitische geslacht, en in de *tweede* plaats, dat die van Bolsward, sedert van Vrijdag ook op Donderdag is verplaatst: die van Harlingen is op Woensdag gebleven. Een aantal ingezetenen hebben zich weder per rekweste eerbiediglijk in het gepasseerde jaargewend tot den Edel Achtbaren Raad dezer stad, waarbij zij de groote nadeelen, die de zoo sterke afneming der weekmarkt aan de welvaart onzer ingezetenen grievend veroorzaakt, klaar en nadrukkelijk aantoonen, en het reikhalzend verlangen van bijna iederen ingezetenen naar redres in dezen te kennen geven, met dringend verzoek, dat het H. E. A. mogte behagen, den markttag van Donderdag op *Maandag* te verplaatsen; tevens verzoekende, *eindelijk* eens eenige voorziening te doen, in dit tergend uitstellen van grootere en kleinere kramen door vreemdelingen, op de weekmarkt. Wat is hiervan het gevolg geweest? Zonder, zoo ver bekend is, iemand der ingezetenen te raadplegen, is het rekwest weder van de hand gewezen!!!

UEd. Dw. Dienaar;

JAN FRIES,

Oud-Ridder van de orde der Nederlandsche Lijfzaamheid.

CORRESPONDENTIE.

De heer *Hoodbol*, te Rotterdam, heeft ons verzocht zijne verklaring in dit Blad te plaatsen, dat hij de persoon niet is die ons den brief geschreven heeft waarin over een abuis in de Loterij geklaagd wordt, en waarvan in het artikel Correspondentie, van ons N.º 90, melding gemaakt wordt. Dit is ook zoo: die brief kwam niet van Rotterdam, maar van Groningen. Het is onze schuld niet, indien verscheidene personen denzelfden naam dragen.

Voor *J. Raadvrager* hebben wij iets beters als *raad*, om hem aan een postje als Bode bij een Ministerie te helpen. Hij had zich niet beter kunnen adresseren dan aan ons: hij geve ons slechts op bij welk Ministerie hij geplaatst wenscht te worden, en hoeveel aan tractement, emolumenten, gratificaties, enz. hij moet hebben.

Wij hebben al te lang verzuimd den heer *Fredervriend* gerust te stellen omtrent het geplaatste in ons N.º 88, nopens een gezelschap dat opgesloten was geweest in eene kerk, waar de dienst voor het garnisoen verrigt werd. Een enkel woord zal genoeg zijn: dit geval heeft niet plaats gehad te Utrecht, in eene Roomsche Kerk; maar te Amsterdam, in eene Gereformeerde Kerk.

ADVERTENTIE N.

De Kanselarij der Orde van het *Legioen van Eer*, te Parijs, wenscht te weten de tegenwoordige woonplaats van Jufvrouw *Marie-Barbe Olivier*, geboren in den Haag den 9 October 1805, welke in 1814 het weeshuis van gemelde Orde verlaten heeft, of, in geval van overlijden, welke hare erfgenamen zijn.

Zekere F. D. CHANGUON, in October en het begin van November 1819, te Wateringen in de *vergulde Roskam* gelogeed, en zich van deze onverwacht weggemaakt hebbende, zonder zijne verteringen te hebben afbetaald, wordt een ieder, die van zijn verblijf eenig narigt weet te geven, verzocht zulks te doen aan het Bureau dezer Courant.

De wijl de Kunstkooper J. GROENEWOLD, te Amsterdam, zich niet ontziet heeft, om bij sommige lieden, die bij mij hadden ingeteekend op het door mij uitgegeven MONUMENT van wijlen H. K. H. Mevrouw de Prinses van ORANJE, het geld op te halen, als of hij met mij voor gemeene rekening handelde; en dewijl hij daardoor aan mij reeds een groote schade heeft toegebracht; zoo vinde ik mij verplicht het geëerd Publiek te verzoeken, verder geen Exemplaren aan te nemen, dan na vooraf hunne eigene handteekening gezien te hebben:

's Hage, den 7 November 1820.

D. A. M. SLUIJTER.

De Ondergeteekende gezien hebbende eene Advertentie, geplaatst in het *Algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad*, van den 8 November 1820 N.º 99, geteekend J. HANS; vindt zich verplicht, tot wegneming van alle kwade impressies, daarop te moeten antwoorden, dat hij nimmer met denzelven J. HANS, in eenige Compagnieschap zaken heeft gedaan, of met hemzelf is geassocieerd geweest.

's Gravenhage, den 11 November 1820.

J. BOEMAN.

In de Brabandsche Hoedens'apel, op de groote Markt.

De Ondergeteekende heeft de eer, aan zijne geachte vrienden en geëerde begunstigers bekend te maken, dat zijn Magazijn in de Kalverstraat, over de St. Luciensteeg, N.º 209, thans weder voorzien is, van de eerste tot de geringste kwaliteit, van KAGCHELS, open HAARDEN, QUISONNIBRES, enz. Recommendeert zich in iedere gunst en recommandatie.

Amsterdam, den 11 November 1820.

H. ANDRIESEN.

WB. In gemeld Magazijn te Huur, 2 ruime, GEMEUBILEERDE KAMERS.

De Boekhandelaar J. C. VAN KESTEREN, te Amsterdam, heeft, onder meer andere werken, de vertalingen onder handen van de volgende:

1. *Galerie der Verbrecher*, 2 Theile.

2. *Lebenserfahrungen, Unglücksfälle, Feldzüge und Reisen eines Weltburgers*, 2 Theile.

3. *l'Italien, ou le Confessionnal des Pénitens noirs*, 3 volumes.

En CLAUREN, *Vergiss mein nicht*, voor 1821. Zullende deze werken successivelijk volgen, en geschiedende deze Advertentie alleen, ten einde de heeren Boekhandelaars hiervan te prevenireren en alle pogingen dienaangaande voor te komen.

WILLIGE VERKOOPING VAN DE BUITENPLAATS genaamd DE GROOTE RÜWENBERG, te St. Michiels-Gestel.

PHILIPPUS HENDRIK MEURS, Notaris, residerende te St. Michiels-Gestel, zal aldaar, ten Huize van JOHANNES KOLB, ter requisitie van zijne Principalen, op Maandag den 20 November 1820, des namiddags ten 3 ure, provisioneel, en veertien dagen daarna, en dus op Maandag den 4 December, op ure en plaats voorsz., definitief verkoopen:

DE BUITENPLAATS, genaamd de Groote Ruwenberg, gelegen binnen derzelver brede Grachten, langs de vischrijke Rivier de Dommel, op een uur afstand der Stad 's Hertogenbosch, in het aangenaamste gedeelte der Gemeente St. Michiels-Gestel, groot in het geheel circa achtien Morgen; bestaande in een regelmatig en goed onderhouden HEEREN HUIS, voorzien van eenen proportioneel langen Gang, royale Trap, acht meestal geplafondeerde spacieuse Beneden- en tien Bovenkamers, Kabinetten, Provisie- en Dienstboden, Verrekken, wel ingerigte Wijn- en Bierkelders, ruime Keukens en Zolders, benevens eenige andere Offices, Huiskamers, een groot Koetshuis, Stal voor twaalf Paarden, Tuin-, Mangel- en Waschkamers, Hoor- en Graanzolders; alsmede eene sedert weinige jaren geheel nieuw gebouwde Manege en Tuinmans Woning, Broei-, Moes-, Vrucht- en Bloemtuinen, als ook eene menigte Wei- en Teelland, omzet met schoon wassend Schaarhout, lommerrijke Wandelpartijen, dicht geplante Dreeven en uitgestrekte Voorpotingen, alles bezet met groote Eiken-, Beuken-, Populieren-, Berken-, en Mastboomen.

Des verkiezende, zal men de hefft der Kooppennningen, onder legaal verband, ter zake des Koops, kunnen gevestigd laten. Men vervoege zich ter bezigtiging, aan de Tuinmans Woning, alwaar aanwijzing gedaan zal worden.

Inmiddels onderzigtiging en inzage der Konditien, ten Kantore van bovengenoemden Notaris.

Bij W. BRAVE, Boekverkooper, op den Nieuwendijk te Amsterdam, wordt uitgegeven:

I. GEVOLGEN DER VOLDOENING, of iets over de vraag: Verkondigt Gods Heilig Woord dat een gedeelte van het Menschelijk geslacht, hier namaals, zonder einde boosaardig en lijdend zal blijven? of verkondigt hetzelfde de eendelige Zaligheid van alle Menschen? door M. A. HULSHOFF, à f 1-8.

II. EERSTE GRONDEN DER NEDERDUITSCH TAAI, door A. MAGOORT, tweede druk à 4 stuivers.

III. Nuttige en aangename LEESLESJES, voor eenigzins gevorderde Kinderen, door A. H. K., à 4 stuivers.

De wed. G. A. DIEDERICH'S EN ZON, te Amsterdam, geven, onder anderen, uit en hebben alom verzonden:

I. EUROPA EN AMERIKA, of de toekomstige betrekkingen der beschaafde wereld; door Dr. C. F. VON SCHMIDT-PHISLDEK, in het Nederduitsch vertaald door T. OLIVIER-SCHILPBOORT, f 2. 12 st. — De hoogst belangrijke inhoud van dit boek zal niet nalaten de welverdiende aandacht van elken nadenker en opmerker der wereld-gebeurtenissen, zoowel als van elken beoefenaar of liefhebber der geschiedenis, tot zich te trekken.

II. NIEUWE REISVERHALEN, een Tijdschrift, enz., met platen, eerste en tweede stuk à f 1. 15, ook onder den titel: MAGAZIJN der nieuwste en meest belangrijke REISBESCHRIJVINGEN, tot met en vermakel voor alle klassen van lezers, uit de voortreffelijkste, laatst uitgekomene werken in alle talen, bijeenverzameld, bevattende de Tasaalen en narigten over den nieuwsten toestand der onderscheidene landen en volken der Aarde, ten opzichte hunner burgerlijke en staatkundige betrekkingen, vorderingen en werkzaamheden in wetenschappen en schoone kunsten, in handel, landbouw, fabricken en handwerken; voorts een getrouw overzicht van hun huisselijk leven, zeden en gewoonten, enz. met ingevoegde beoordeelingen en aanmerkingen over deze onderwerpen; met platen, eerste Deel, (bevattende het 1º en 2º stuk der nieuwe Reisverhalen) Prijs f 3. 12.

Dit werk, hetwelk van tijd tot tijd met een stuk van gelijke grootte zal worden vervolgd, prijst zich genoegzaam van zelf aan, zoowel door eenen algemeen belangrijken inhoud, als door nette uitvoering; en zoekt zich de gunst van het Nederlandsch Publiek, waarbij hetzelfde voortdurend met vereerende goedkeuring wordt ontvangen, meer en meer waardig te maken. Bij bovengemelden zal, eerstsdags, de pers verlaten: GESLACHTKUNDIG JAARBOEKJE voor 1821.

PELLETIER, zoon van M. S. CLAESSENS, heeft de eer de Dames te verwittigen, dat hij in 's Hage gearriveerd is, met eene GROOTE PARTIJ NIEUWE MODE GOEDEREN in soorten, enz. Gelogeerd bij den heer HENDRICKS, Nieuwen Doelen.

REMISE DE LA VENTE de la Ferme, du Château de Castert, et de ses dépendances.

On fait savoir que Vendredi, premier Décembre, 1820, à dix heures du matin, en la demeure du Sieur Dotey, sise place d'Armes, à Maestricht, il sera procédé, par le ministère du Notaire BALTUS, résidant à Canne, à la vente sur enchères publiques.

Du superbe Château de Castert, avec la Ferme y contigue et ses carrières d'extraction de pierres de sable et de marbre, situées dans la Commune de Lanaye, à une lieue de Maestricht, au grand chemin de cette ville à Liège.

Ce bien contient environ 87 hectares ou 100 bonniers en Jardins, allées, avenues, prairies et terres arables; et 30 hectares ou 36 bonniers de bois.

Il rapporte annuellement un revenu de 4148 francs, 14 centimes, d'après les baux des biens-fonds. Les carrières, dont l'acquéreur pourra faire l'exploitation dès à présent, peuvent rapporter 3 à 10,000 francs par an; elles ont déjà produit davantage.

Cette propriété, par sa situation vraiment pittoresque, et dont le Château est bâti sur un des rochers qui bordent la rive gauche de la Meuse; le beau coup-d'œil qu'elle offre à une distance de plus de cinq lieues; l'utilité de ses carrières de pierres de sable; la solidité de ses bâtimens; enfin par son bel ensemble, a toujours mérité une attention particulière et jouit de l'avantage d'être reconnue pour une des plus belles campagnes du pays.

Les titres de propriété et le cahier des charges seront déposés en l'étude de M. l'Avocat MANSEL, à Maestricht, et en celle du Notaire susnommé, à Canne, où chacun pourra en prendre communication.

W. CONNY, Maître de Langue et d'Écriture Anglaise, a l'honneur d'informer le Public, qu'il tient Classe, chez lui, tous les Mardis et Vendredis, au soir, pour l'enseignement de la Langue Anglaise. MM. les Amateurs qui sont assez avancés pour n'avoir point besoin des premiers principes, et qui désirent avoir une occasion d'ajouter la pratique à la théorie, pourront se satisfaire à cet égard, soit par la conversation, soit par la lecture des Journaux anglais, et des meilleurs auteurs de cette Langue. W. C. a l'honneur de se recommander pour les Leçons particulières: il se flatte de pouvoir mériter les suffrages du public, étant Anglais de Nation. S'adresser rue Papestrat N.º 240, ou chez M. DE LYON, Spuistraat N.º 373, ou à la Lithographie Royale, Lange-Pooten, à la Haye.

Bij den Boek- en Muziekverkooper M. DE LYON, spuistraat N.º 373, in 's Hage; zijn de volgende nieuwe werken verkreeft:

GODDARD'S OF LE PROCES DE LA REINE D'ANGLETERRE, raconté par JEROME LÉVELLE, sort de la Halle de Paris, (Pot-Pourri), avec une jolie vignette. Prix trois sols. LE SAC BLANC, par SAR CHARLES POPHAM, 2 vol. in 12.º avec le portrait de la Reine d'Angleterre, Prix f 3-5.